

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eodem, Sermo XCV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

De eodem, Sermo XCV.

OMnia quæ à Christo corporaliter gesta referuntur, sic subnixa sunt historica veritate, ut plena semper sacramentis cœlestibus approbentur. Et quia quod erat in facie lectionis iam perstrinximus sermone repetito: orate ut sicut promissimus, interna eius Spiritu sancto reuelante, pandamus. In honora est dictio quæ Dei facta humana tantum expositione depromit. *Rogauit, inquit, dominum quidam Phariseus, ut manducaret cum illo.* Phariseus fratres, catholicus dicitur Iudæorum: nam & resurrectionem credit, & à Sadducæo resurrectionem negante dissentit: hinc est quod rogat Christum, id est, resurrectionis auctorem, ut manducet cum illo: quia qui conuiuio Christo, mori nescit, utique uiuit semper. *Rogabat dominum, ut manducaret cum illo.* Rogas Phariseæ, ut manduces cum illo, crede, esto Christianus, & manducas ex illo. Ego sum, inquit, panis qui de cœlo descendi. Semper Deus maiora tribuit quam rogatur: nam se manducandum dedit, qui rogabatur ut manducandi secum fiduciam largiretur, & tamen si hoc dedit, ut illud quod postulatus est, non negaret: Nonne promittit hoc & sponte discipulis suis? Vos qui perseuerastis mecum, manducabitis & bibetis in mensa mea in regno meo. Christiane, qui se tibi hic manducandum dedit, quid suum tibi denegare poterit in futurum? Et qui tantum tibi viaticum parauit ad victum, quid in illa tibi mansione perpetua non parauit? Manducabitis in mensa mea in regno meo. Audisti Dei conuiuium, sollicitus non sis de qualitate conuiuij. Qui peruenire regis meretur ad mensam, manducauit quicquid regni dominatio possidet & potestas: sic qui ad cõuiuium

vene

*Luce. 7.**Ioan. 6.**Luce. 22.*

venerit creatoris, habebit in deliciis suis quicquid continetur in creatura. Sed ad cœpta redeamus. *Et ingressus domum Pharisei.* Quam domum? Nempe synagogam ingressus accubuit. In synagoga fratres, tunc accubuit, quando occubuit Christus: sed corpus suum Ecclesiæ transmisit ad mēsam, ut esset cœlestis caro manducaturis gentibus ad salutem. Nisi Ioan. 6. manducaveritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Quemadmodum autem manducetur caro Christi, quomodo bibatur & sanguis eius, norunt illi, qui sunt sacramentis cœlestibus instituti. *Ecce, inquit, mulier quæerat in ciuitate peccatrix.* Quæ mulier? Ecclesia sine dubio. *In ciuitate peccatrix.* Ciuitate qua? Illa de qua dixerat Propheta: Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis Sion? Et alibi: Vidi iniquitatem & contradictionem in ciuitate, & iniquitas & labor in medio eius & iniustitia, & non defecit de plateis eius vsura & dolus. In ciuitate ergo perfidiæ septa muris, superbiæ turribus communita, distincta iniquitarum plateis, obserata contradictionum portis, depicta doli fucis, indurata silicibus vsurarum, negociorum doloribus aggrauata, infamata lupanaribus, id est, idolorum templis, mulier hæc, id est Ecclesia, grauissimum trahebat reatum ex tanta præcedentium colluuiæ peccatorum. Sed ubi audiuit venisse Christum ad domum Pharisei, id est, ad synagogam: ibi, hoc est, ad Iudaicum Pascha, passionis suæ mysteria tradidisse, aperuisse sui corporis & sanguinis sacramentum, manifestasse nostræ redemptionis arcanum, scribas velut pessimos despiciens genitores. Luc. 11. (Væ vobis legisperitis, qui tulistis clauem scientiæ) irruptis contradictionum foribus, contempto ipso chori Pharisæici principatu, ardens, anhelās, æstuans ad totum legalis con

*Eesai. 1.
Psal. 54.*

conuiuij penetrare peruenit: ibique reperit Christum inter amoris epulas & dulcia pocula traditum, Iudaicam occubuisse per fraudem: iuxta illud Prophetæ: Quoniam si inimicus exprobrasset mihi, supportassem utique: & si is qui oderat me, super mala locutus fuisset, abscondissem me utique ab eo: tu vero homo vnanimis, dux meus & notus meus, qui mecum dulces capiebas cibos, in domo domini ambulauimus cum consensu. *Vt cognouit accubuisse dominum in domo Pharisei.* Id est, in synagoga omni dolo, tota fraude addictum, passum, crucifixum & sepultum: tamen à feruore fidei tanta ista non retardatur iniuria, sed portat unguentum, portat Christiani chrismatis oleum: & quia Christi faciē videre non meruit corporalem, stat retro non loco, sed tempore inhæret eius vestigijs, ut sequatur: & iā desiderij plus, quam conscientia lachrymas fundit: ut quem abeuntem videre non meruit, mereatur videre redeuntem. Lachrymas ergo ad pedes domini profluo amore perfundit, dum pedes Euangelizantium regnum eius bonorum operum manibus tenet, lauat lachrymis charitatis, confessionis labijs osculatur: & totum misericordiae profundit unguentum, donec conuersus ad eam: quid est conuersus? hoc est, reuersus, dicat Simoni, dicat Phariseis, dicat negantibus, dicat populo Iudæorum. Intrati domum uestram, aquam pedibus meis non dedistis. Et hæc quando dicit? Quādo uenerit in maiestate patris sui, & segregabit iustos ab iniustis, quasi pastor qui segregat oues ab hædis: & dicit, Esuriui, & non dedistis mihi cibum, sitiui, & non dedistis mihi potum: hospes fui, & non suscepistis me. Hoc est dicere, aquam pedibus meis non dedistis: hæc autem, dum meorum pedes lauat, pedes ungit, pedes osculatur, fecit

psal. 15.

Mat. 25.

fecit seruis, quod vos domino nō fecistis: fecit pedibus, quod capiti vos negastis: impedit minimis, quod vos vestro denegastis auctori. Tunc dicet ad Ecclesiam, Dimittuntur tibi peccata multa, quia dilexisti multum. Quia tunc erit remissio peccatorum, quando tolletur materia tota peccandi, quando corruptio induet incorruptionem, quando mortalitas immortalitatem consequetur: quando peccati caro, caro totius efficietur sanctitatis: quando terrena seruitus cœlesti dominatione mutabitur, quando militia humana diuinum promouebitur ad regnum. Orate fratres, vt & nos in parte ecclesiæ constituti ad ea quæ numerauimus, peruenire mereamur: auctore ipso Christo, cui est honor & gloria vna cum Spiritu sancto in secula sæculorum, Amen.

De parabola 212. minorum, Sermo XCVI.

SI dicta vel facta Christi passim carnalibus sensibus subiicerentur, torpesceret animus meus, vacaret, dormiret ingenium, cor tabesceret extingueretur quicquid humani vigoris est & caloris. *Propo- Mat. 13.*
sui, inquit, illis parabolam. Sicut in lapide friget ignis, latet ignis in ferro: ipse tamen ignis ferri ac lapidis collisione flammatur, sic obscurum verbum verbi ac sensus collatione resplendet. Certè si mystica non essent inter infidelem, fidelemque, inter impium atque piū, discretio non maneret: & esset æuotus, sicut contumax; iners, sicut qui laborat, peruigil, vt ille qui dormit: nunc vero cum petit anima, mens pulsatur, querit sensus, sperat pietas, fides exigit, meretur intentio apparet & sudantis fructus, & pœna desiderii, & iustitia largitoris simul, quia plus accepta sapiunt, quam possessa: inuenta magis, quam subiecta delectant. Hinc est quod doctrinā suam Christus

Y
parabolis